

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 278/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Krajského súdu v Žiline č. k. 16Sa/23/2022-101 z 15. novembra 2022 a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Stk/4/2023 z 20. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. apríla 2025, doplnenou písomným podaním doručeným 24. apríla 2025, prostredníctvom zástupkyne, ktorá o sebe tvrdí, že je advokátka, domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami krajského súdu a najvyššieho správneho súdu (ďalej len „kasačný súd“) o nepripustení tejto zástupkyne na zastupovanie sťažovateľky v správnom súdnom konaní.

2. Namietaným uznesením krajský súd podľa § 51 ods. 3 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) nepripustil zástupkyňu sťažovateľky v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov, referátu vnútorných vecí. Zistil, že táto zástupkyňa, hoc sa identifikovala ako advokátka, bola 7. decembra 2022 vyčiarknutá zo zoznamu advokátov a neboli zistené skutočnosti, ktoré by umožňovali jej zastúpenie touto osobou podľa § 51 ods. 2 SSP (zastúpenie blízkou osobou s právnickým vzdelaním).

3. Sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu kasačnú sťažnosť prostredníctvom tejto zástupkyne, ktorú kasačný súd odmietol ako neprípustnú. Bol toho názoru, že v rozpore s § 449 ods. 1 SSP nebola podaná prostredníctvom advokáta, a to napriek poučeniu sťažovateľky o povinnom zastúpení a o tom, že správny súd jej zástupkyňu nepovažoval za advokátku a ani za zástupcu podľa

§ 51 ods. 2 SSP. Toho si sťažovateľka mala byť vedomá. Kasačný súd poukázal na to, že zástupkyňa mala už od februára 2021 pozastavený výkon advokácie. Kasačný súd uviedol, že v súčinnosti so Slovenskou advokátskou komorou zistil, že právnej zástupkyňi bolo právoplatne uložené disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov. K argumentu právnej zástupkyne, že mala ešte pristúpiť ďalšia skutočnosť, a to rozhodnutie predsedníctva Slovenskej advokátskej komory o samotnom vyčiarknutí zo zoznamu advokátov, ktoré však nebolo vydané, kasačný súd uvádza, že uvedená požiadavka zo znenia § 7 zákona o advokácii nevyplýva, čo potvrdzuje aj Slovenská advokátska komora v odpovedi z 19. decembra 2024. Vyčiarknutie zo zoznamu advokátov tak treba podľa názoru kasačného súdu považovať len za výkon rozhodnutia – administratívny úkon evidenčnej povahy s deklaratórnymi účinkami, ktorý sa realizuje na základe právoplatného rozhodnutia u uložení disciplinárneho opatrenia – vyčiarknutia zo zoznamu advokátov, ktoré má účinky konštitutívne.

4. Zástupkyňa sťažovateľky v ústavnej sťažnosti stále tvrdí, že bola a naďalej je advokátkou, keďže o jej vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nerozhodlo predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory a rozhodnutie disciplinárneho senátu, či zoznam advokátov na zánik jej postavenia nepostačuje. Preto považuje uznesenie kasačného súdu je nelogické a arbitrárne.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ešte pred posúdením samotnej ústavnej sťažnosti konštatuje, že zástupkyňa sťažovateľky opakovane aj v konaní pred ústavným súdom predostiera svoju argumentáciu smerujúcu k záveru, že je aj naďalej advokátkou a že sa všetky súdy vrátane ústavného súdu mýlia, ak ju za advokátku už nepovažujú, a to napriek skutočnosti, že už viackrát jej argumenty boli vyvrátené. Aj v posudzovanom prípade ako zástupkyňa sťažovateľky trvá na svojom právnom posúdení veci.

6. Sťažovateľka v sťažnosti argumentovala aj porušením jej ďalších práv, ktoré vzhľadom na opakovane navrhovaný konečný návrh, tzv. petit sťažnosti, bolo potrebné považovať len za súčasť jej právnej argumentácie, preto bol ustálený predmet konania o tejto sťažnosti tak, ako je uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia.

7. Z rozhodnutia I. disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej advokátskej komory sp. zn. DS I.-71/2021:1388/2021 z 12. septembra 2022 (s vyznačeným dátumom právoplatnosti 7. decembra 2022, ktoré je súčasťou spisu vedeného pod sp. zn. I. ÚS 185/2025, pozn.) ústavný súd považoval za preukázané, že o sťažovateľke ako disciplinárne obvinenej advokátke s pozastaveným výkonom advokácie bolo rozhodnuté tak, že za viacero konkrétne špecifikovaných disciplinárnych previnení jej bolo podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o advokácii uložené disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov.

8. Sťažovateľka v samotnej sťažnosti v tejto súvislosti konštatuje, že predmetné rozhodnutie údajne nie je právoplatné, ale že pre účely tohto konania to nie je právne podstatné. Z uvedeného dôvodu ústavný súd vychádzal z vyznačenej doložky právoplatnosti na rozhodnutí.

9. K argumentácii sťažovateľky o nepristúpení ďalšieho úkonu predsedníctva Slovenskej advokátskej komory sa ústavný súd stotožňuje s názorom svojho tretieho senátu, podľa ktorého

„na vyčiarknutie zo zoznamu advokátov nie je nevyhnutné rozhodnutie predsedníctva SAK. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o advokácii, na ktorý je poukázané v ústavnej sťažnosti, uvádza náležitosti, ktoré musí obsahovať rozhodnutie komory podľa § 11 ods. 1 a ktoré odkazuje na rozhodnutia komory o vyčiarknutí advokáta zo zoznamu advokátov podľa § 7 ods. 1 písm. b), d), f) až i) zákona o advokácii. Na rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia vyčiarknutie podľa § 7 ods. 1 písm. e) ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o advokácii neodkazuje. Preto o vyčiarknutí zo zoznamu advokátov nerozhoduje predsedníctvo SAK, ale senát disciplinárnej komisie. Právoplatné rozhodnutie disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie SAK zo septembra 2022 preto treba považovať za rozhodnutie, ktoré má voči zástupkyňi sťažovateľa za následok zánik jej postavenia ako advokátky.“ (m. m. III. ÚS 219/2025).

10. Vychádzajúc z uvedeného, možno uzavrieť, že argumentácia sťažovateľky je nedôvodná. Preto je potrebné konštatovať, že sťažovateľka v rozpore § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nie je v konaní o ústavnej sťažnosti zastúpená advokátom. Ústavná sťažnosť tak nemá zákonom predpísané náležitosti.

11. Nesplnenie tejto náležitosti možno odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Z doterajších konaní pred správnymi súdmi však vyplýva, že sťažovateľka bola opakovane informovaná o tom, že jej zástupkyňa bola vyčiarknutá zo zoznamu advokátov, preto ústavný súd od výzvy na odstránenie tohto nedostatku upustil. Ak sťažovateľka túto zástupkyňu aj napriek tomu splnomocnila, znáša riziko rovnakého posúdenia ústavným súdom. Pokiaľ bola sťažovateľka presvedčená, že k porušeniu jej označených práv došlo postupom alebo rozhodnutiami správnych súdov, mala sa nechať zastúpiť iným advokátom, u ktorého neexistujú pochybnosti o jeho zápise v zozname Slovenskej advokátskej komory.

12. Ústavný súd z uvedených dôvodov, že sťažnosť nemá zákonom ustanovené náležitosti, ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu